

Asia C-234/24**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

27.3.2024

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin:

Varhoven administrativen sad (ylin hallintotuomioistuin, Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

27.3.2024

Kassaatiomenettelyn valittaja:

Brose Priedviza spol.

Kassaatiovalituksen vastapuoli:

Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia

Pääasian kohde

Kassaatiovalituksen kohteena on Administrativen sad Sofia-gradin (Sofian kaupungin hallintotuomioistuin, Bulgaria, jäljempänä ASSG) hallintoasiassa nro 10613/2022 11.7.2023 antama tuomio nro 4639, jolla hylättiin Brose Priedviza -yhtiön nostama kanne 15.7.2022 päivätystä kuittaus- ja palautuspäätöksestä nro P-22221122043497-004-001 (jäljempänä päätös), joka vahvistettiin Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihoditen (Bulgarian keskusverohallinto) Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofian (Sofian yksikön verotus- ja sosiaaliturvamenettelyjen osaston johtaja, jäljempänä johtaja) 3.10.2022 antamalla ratkaisulla nro 1568. Päätöksellä evättiin Zakon za danak varhu dobavenata stoynostin (arvonlisäverolaki, jäljempänä ZDDS) mukaisesti Bulgariassa rekisteröidyn, kantajan yhtiön BROSE FAHRZEUGTEILE SE & Co. KG Coburg (Brose Coburg) 7.6.2021 laatimaan, tuotantolaitteiden (työkalut, ns. "tooling") – "Liitteen S-T 08-P-9965 mukainen karasarja – Hitsausjärjestelmässä käytettävä automaattinen työkappaleen kiinnitin" – myyntiä koskevaan laskuun nro 703047 perustuvan, 24 251,92

Bulgarian levin (BGN) suuruisen arvonlisäveron palauttaminen ajanjaksolta 1.1.–31.12.2021.

Ennakkoratkaisupyyntöön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymys

Annetaanko direktiivissä 2008/9 oikeus maksetun arvonlisäveron palautukseen, jota tuotantolaitteiden (tooling) luovutuksen vastaanottaja hakee, kun luovutuksen kohde ei ole poistunut luovuttajan jäsenvaltion alueelta ja kun tuotantolaitteiden luovutus on erotettu keinotekoisesti kyseisten laitteiden avulla valmistettujen tavaroiden yhteisöluovutuksista samalle vastaanottajalle?

Unionin oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö, joihin asiassa viitataan

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY: 138 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 168–171 artikla

Yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 12.2.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/9/EY: 3 ja 4 artikla

Unionin tuomioistuimen tuomio 25.2.1999, CCP, C-349/96, EU:C:1999:93; tuomio 27.10.2005, Levob Verzekeringen ja OV Bank, C-41/04, EU:C:2005:49; tuomio 21.2.2008, Part Service (C-425/06, EU:C:2008:108) ja tuomio 21.10.2021, Wilo Salmson France, C-80/20, EU:C:2021:870

Kansalliset oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Arvonlisäverolaki (Zakon za danak varhu dobavenata stoynost, jäljempänä ZDDS), voimassa 1.1.2007 alkaen: 53 §:n 1–3 momentti, 68 §:n 1 ja 2 momentti, 69 §:n 1 ja 2 momentti, 81 §:n 1 ja 2 momentti ja 128 §

Arvonlisäveron palauttamisesta direktiivin 2006/112/EY mukaisesti palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 16.12.2009 annettu asetus nro N-9 (Naredba N-9) (jäljempänä asetus nro N-9): 1 §:n 1 ja 2 momentti ja 2 §:n 1 momentti

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Brose Prievidza on Slovakiassa perustettu yhtiö, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi ja jonka kotipaikka on Slovakiassa. Se valmistaa ikkunanohjaimia, ovimoduuleja ja nostolaitteita. Yhtiö ostaa bulgarialaiselta yhtiöltä ”Integrated Micro-Electronics Bulgaria” EOOD (jäljempänä IME Bulgaria), jonka kotipaikka on Botevgradissa, toimintaansa varten komponentteja, jotka ovat yhteisöluovutusten kohteena.
- 2 IME Bulgaria sai Brose Coburgilta (Saksaan sijoittautunut yhtiö, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi sekä Saksassa että Bulgariassa ja joka on etuyhteydessä Brose Prievidzaan) tilauksen, joka koski erikoislaitteiden (tooling) valmistamista kantajalle toimitettavien komponenttien tuotantoa varten.
- 3 Tilauksen toteutuksen jälkeen IME Bulgaria laati 14.5.2020 Brose Coburgille laskun nro 4921038649, jonka määrä oli 62 000 euroa nettona ja johon lisättiin arvonlisäveroa 24 000 BGN. Laskussa mainittiin vastaanottajan bulgarialainen arvonlisäverotunniste. Laskutetut erikoislaitteet siirtyivät asiakkaan omistukseen, mutta ne jäivät tavaroiden luovuttajalle eli IME Bulgarialle, joka valmisti niillä tuotteita ainoastaan Brose Prievidzaa varten.
- 4 Brose Coburg siirsi laitteiden omistuksen 7.6.2021 Brose Prievidzalle ja laati niistä riidanalaisen laskun nro 703047, jonka määrä oli 62 000 euroa nettona, johon lisättiin arvonlisäveroa 24 251,92 BGN.
- 5 Brose Prievidza haki 10.3.2022 direktiivin 2008/9 ja asetuksen nro N-9 nojalla laskun perusteella maksetun 24 251,92 BGN:n suuruisen arvonlisäveron palauttamista ajanjaksolta 1.1.–31.12.2021.
- 6 Brose Prievidzan hakemus hylättiin ASSG:ssä riitautetulla päätöksellä, jonka perustelut olivat sekä kyseisessä päätöksessä että johtajan antamassa vahvistavassa päätöksessä seuraavat: Laitteiden luovutus ja lopputuotteiden luovutukset muodostavat taloudellisesti jakamattoman luovutuksen, jonka yhteydessä tuotantolaitteet (tooling) menettävät taloudellisen merkityksensä lopputuotteen valmistuksen jälkeen. Koska kantaja vastaanotti IME Bulgarian valmistamat lopputuotteet yhteisöluovutuksena, myös liitännäisen suorituksen muodostavaa tuotantolaitteiden luovutusta olisi kohdeltava sellaisena.
- 7 Perusteluissa katsottiin, että laitteiden luovutusta koskevan laskun laatimisella ei ole vaikutusta Brose Prievidzan taloudelliseen päämäärään, joka on yhteisöluovutusten kohteena olevien komponenttien saaminen. Riidanalaisessa laskussa Bulgariassa sijaitsevista ja siellä käytetyistä laitteista ei ole kyse luovutus sopimuksesta vaan lähinnä laiteostojen rahoitusta koskevasta sopimuksesta. Tämä johtuu siitä, että liiketoimeen ei liity maksua. Siitä, että bulgarialainen sopimuskumppani saa laitteet ja käyttää niitä, ei makseta vastiketta. Ulkomainen sopimuskumppani ei näin ollen ole valmistettujen laitteiden vastaanottaja eikä tosiasiallinen käyttäjä, vaikka se on maksanut niistä hinnan. Ostajan katsottiin olevan muodollinen omistaja, koska luovuttaja (bulgarialainen

yhtiö IME Bulgaria) käytti erikoislaitteita lopputuotteiden valmistukseen, ja ne olivat sen hallussa ja sillä oli niihin määräysvalta.

- 8 Ensimmäisen asteen tuomioistuin (ASSG) hylkäsi päätöksestä nostetun kanteen sillä perusteella, että vaikka kantaja täyttää direktiivin 2008/9 ja asetuksen nro N-9 1 §:n 2 momentin mukaisesti edellytykset, joita sovelletaan laskuihin merkityn arvonlisäveron palauttamiseen toiseen unionin jäsenvaltioon sijoittautuneelle ja arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröidylle verovelvolliselle, näitä sääntöjä ei sovelleta määriin, jotka ovat laittomasti merkittyä arvonlisäveroa, suoritettuihin yhteisöluovutuksiin liittyvä arvonlisävero mukaan luettuna.
- 9 Ensimmäisen asteen tuomioistuin tukeutuu päätelmissään asioissa C-349/96 ja C-41/04 annetuissa tuomioissa esitettyyn tulkintaan arvonlisäverodirektiivistä. ASSG katsoi, että kuten mainituissa tuomioissa todettiin, yhdestä ainoasta taloudellisesta suorituksesta koostuvaa liiketoimea ei pidä jakaa keinotekoisesti osiin, jotta arvonlisäverojärjestelmän toimivuutta ei vaaranneta. Sen mukaan suoritusta on pidettävä pääasialliselle suoritukselle liitännäisenä etenkin silloin, kun se ei ole asiakaskunnan kannalta tavoite sinällään vaan keino nauttia toimijan tarjoamasta pääasiallisesta palvelusta parhaissa olosuhteissa.
- 10 ASSG yhtyi veroviranomaisten toteamukseen, jonka mukaan nyt käsiteltävässä asiassa tilanne on juuri näin, koska tuotantolaitteiden luovutus oli liitännäinen suoritus IME Bulgarian Brose Prievidzalle valmistamien ja sille toimittamien komponenttien yhteisöluovutuksiin nähden. Tästä on osoituksena asiakirja-aineistoon sisältyvä tuotantolaitteiden valmistajalle IME Bulgarialle annettu tilaus, josta käy selvästi ilmi, että Brose-konserniin kuuluva, vastaanottajaan etuyhteydessä oleva henkilö tilasi laitteiden valmistuksen yksinomaan Brose Prievidzan toiminnassa tarvittavien työkappaleiden valmistusta varten ja että sekä laitteiden valmistuksen että työkappaleiden valmistuksen suoritti sama luovuttaja, IME Bulgaria. Valmistettujen laitteiden omistusoikeus siirtyi niiden valmistuksen jälkeen ensin Brose Coburgille ja sitten Brose Coburgilta kantajalle, mutta laitteet eivät poistuneet Bulgarian alueelta, vaan luovuttaja IME Bulgaria käytti niitä yksinomaan kantajan työkappaleiden valmistusta koskevien tilausten suorittamiseen.
- 11 Siksi Brose Prievidzan ja IME Bulgarian välisten liiketoimien päätarkoituksena on työkappaleiden valmistus ja luovutus, kun taas laitteiden luovutus on liitännäinen suoritus, jolla edistetään pääasiallisen suorituksen muodostavien yhteisöluovutusten tekemistä. Työkalu menettää taloudellisen merkityksensä lopputuotteiden valmistuksen jälkeen. Liitännäistä suoritusta on kohdeltava verotuksellisesti samoin kuin pääasiallista suoritusta. Tämä verokohtelua koskeva sääntö perustuu unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan kahden tai useamman muodollisesti itsenäisen luovutuksen, jotka voidaan toteuttaa toisistaan erillään ja jotka ovat kulloinkin verollisia tai verosta vapautettuja, katsotaan tietyissä olosuhteissa muodostavan yhden ainoan liiketoimen, jos ne eivät ole toisistaan riippumattomia. Tällaisissa tapauksissa liitännäistä suoritusta kohdellaan verotuksellisesti samoin kuin pääasiallista suoritusta (toteamukset

asiassa C-41/04 annetun tuomion 21 kohdasta). Tällöin merkitystä ei ole sillä, että pääasiallisesta ja liitännäisestä suorituksesta ei suoriteta yhtä maksua tai että pääasiallisen suorituksen ja riidanalaisen liitännäisen suorituksen luovuttajat ovat muodollisesti eri henkilöitä.

- 12 Jos lopputuotteiden luovutuksessa on kyse yhteisöluovutuksesta, myös laskutettujen tuotantolaitteiden luovutus on yhteisöluovutus, jolloin siihen sovelletaan ZDDS:n 53 §:n 1 momentin mukaan nollaverokantaa. Siksi veroviranomaiset tekivät oikean päätöksen todetessaan, että luovuttaja ei saa mainita arvonlisäveroa tuotantolaitteiden luovutusta koskevassa riidanalaisessa laskussa, koska lopputuotteissa, joita varten kyseisiä laitteita käytettiin, oli kyse yhteisöluovutuksesta. Siksi kantajalla ei ole oikeutta maksetun arvonlisäveron palautukseen 16.12.2009 annetun asetuksen nro N-9 1 §:n 2 momentin nojalla (jolla saatetaan direktiivin 2008/9 4 artikla osaksi kansallista lainsäädäntöä).

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 13 Brose Prievidza väittää kassaatiovalituksessaan seuraavaa: Ensimmäisen asteen tuomioistuin (ASSG) on perusteettomasti yhtynyt veroviranomaisten näkemykseen, jonka mukaan suora tavarantoimittaja Brose Coburg on riidanalaisessa laskussa maininnut arvonlisäveron lainvastaisesti. Koska luovutettuja tuotantolaitteita ei ole kuljetettu toiseen jäsenvaltioon, kyseessä on verollinen luovutus, jonka suorituspaikka on kotimaassa.
- 14 Ensimmäisen asteen tuomioistuin katsoi perusteettomasti, että tuotantolaitteiden luovutus on liitännäinen suoritus niiden avulla valmistettujen työkappaleiden luovutukseen nähden, joka tehtiin yhteisöluovutuksena vastaanottajalle, joka otettiin verotarkastuksen kohteeksi, koska molempia liiketoimia on pidettävä taloudellisesti yhtenä ainoana luovutuksena, joka on jaettu keinotekoisesti osiin. Se tukeutui tällöin asioita C-41/04 ja C-349/96 koskevaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jota ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa. Ensimmäisen asteen tuomioistuin on tukeutunut virheellisesti myös Varhoven administrativen sadin (ylin hallintotuomioistuin, jäljempänä VAS) perusteluihin hallinto-oikeudellisia asioita koskevissa tuomioissa, joilla ratkaistiin lopullisesti riidanalaisien laitteiden (IME Bulgaria) kaltaisten laitteiden tuotantoketjun alkupään toimittajan ja valmistajan arvonlisäverovelvollisuutta koskevat oikeudelliset riidat.
- 15 Kassaatiovalituksen mukaan ensimmäisen asteen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että nyt käsiteltävässä asiassa IME Bulgaria siirsi laitteiden omistuksen Brose Coburgille, joka puolestaan siirsi sen Brose Prievidzalle riidanalaisella laskulla, mutta luovutuksen kohdetta ei kuitenkaan kuljetettu Slovakiaan. Se ei myöskään ottanut huomioon sitä, että liitännäinen suoritus edellyttää, että molempien luovutusten luovuttaja on sama, mikä ei ole tilanne nyt käsiteltävässä asiassa.

- 16 Lopuksi todetaan, että yhtäältä valmistettujen työkappaleiden luovutuksista ja toisaalta laitteista ei myöskään suoritettu yhteistä maksua, kuten ZDDS:n 128 §:ssä edellytetään, jotta luovutusta voitaisiin pitää luonteeltaan liitännäisenä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jonka mukaan luovutuksen luokittelu liitännäiseksi suoritukseksi ei riipu yhteisen maksun suorittamisesta, ei ole merkityksellinen arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanotavan vuoksi, sillä sitä ei saa tulkita verovelvollisen vahingoksi.
- 17 Kassaatiovalituksen mukaan ASSG katsoi unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön vastaisesti, että riidanalaiseen luovutukseen sovelletaan nollaverokantaa, varsinkin koska arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan mukainen vapautus on verovelvollisen oikeus, jonka käyttämistä ei voida vaatia verovelvolliselta. Se totesi, että valmistettujen työkappaleiden luovutuksesta ja laitteista ei myöskään suoritettu yhteistä maksua.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 18 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen toteamukset tosiseikoista ovat oikeita, koska Brose Prievidzan toimintaan liittyvien komponenttien luovutukset on erotettu keinotekoisesti komponenttien valmistukselle väittämättömien tuotantolaitteiden luovutuksista. Tämä päätelmä perustuu asiassa C-425/06 21.2.2008 annetun tuomion 56 ja 57 kohdassa esitettyihin tulkintaohjeisiin.
- 19 Sovellettaessa kyseisiä ohjeita nyt tarkasteltavaan tapaukseen on otettava huomioon seuraavat seikat: Brose Coburgin ja Brose Prievidzan tosiasiallinen etuyhteys; se, että IME Bulgarian luovutukset Brose Prievidzalle on jaettu osiin, koska luovuttaja myy valmistetut komponentit suoraan kantajalle, kun taas niiden valmistukseen tarvittavat laitteet myydään Brose Prievidzalle vastaanottajaan etuyhteydessä olevan välittäjän kautta; erikseen tarkasteltuna tuotantolaitteiden luovutus vaikuttaa taloudellisesti epäloogiselta, koska laitteet jäävät luovuttajalle, IME Bulgarialle, mutta ilman kyseisiä laitteita Brose Prievidzalle yhteisöluovutuksina toimitettujen komponenttien valmistus ei ole mahdollista.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan ei ole väitetty eikä osoitettu, että luovutusten jakamisen ainoana tarkoituksena olisi ollut saada Brose Prievidzalle veroetua, eikä myöskään sitä, mistä tämä etu voisi muodostua.
- 21 Kun otetaan huomioon, että nyt käsiteltävässä asiassa on kyse siitä, onko Brose Coburg maininnut veron tuotantolaitteiden luovutusta koskevassa laskussa lainmukaisesti ja onko Brose Prievidzalla direktiivin 2008/9 nojalla loppujen lopuksi oikeus tästä luovutuksesta maksetun arvonlisäveron palautukseen, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että seuraavaa voidaan pitää toteen näytettynä:
- 22 Kuten ASSG on katsonut, asetuksen nro N-9 1 §:n 2 momentin mukaan, jolla direktiivin 2008/9 4 artiklan b alakohta on saatettu osaksi kansallista

lainsäädäntöä, direktiiviä (tai asetusta) ei sovelleta sellaisiin laskuun merkittyihin arvonlisäveron määriin, jotka koskevat tavaroiden luovutuksia, jotka on vapautettu tai voidaan vapauttaa verosta direktiivin 2006/112/EY 138 artiklan tai 146 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella.

- 23 Ensinnäkin on riidanalaista, voidaanko luonteeltaan liitännäinen tuotantolaitteiden luovutus luokitella verosta vapautetuksi tai vapautuksen piiriin kuuluvaksi, jos on varmaa, että luovutuksen kohde ei ole poistunut luovuttajan jäsenvaltion alueelta.
- 24 Lisäksi todettiin, että VAS:n oikeuskäytännössä (johon myös ASSG on tukeutunut) on lopullisesti ratkaistu nyt tarkasteltavien laitteiden (IME Bulgaria) kaltaisten laitteiden tuotantoketjun alkupään toimittajan ja valmistajan arvonlisäverovelvollisuutta koskevat riidat. Kyseisten tuomioiden perustelujen mukaan riidanlaisten laitteiden kaltaisten laitteiden luovutukset ovat luonteeltaan liitännäisiä näillä laitteilla valmistettujen työkappaleiden yhteisöluovutuksiin nähden, joten niihin sovelletaan nollaverokantaa. Nämä perustelut perustuvat myös arvonlisäverodirektiivin tulkintaan asioissa C-425/06, 48 kohta, C-349/96, 26 kohta ja C-41/04.
- 25 Myös muista samankaltaisista tapauksista on VAS:n kehittämää oikeuskäytäntöä, jonka mukaan toiseen unionin jäsenvaltioon sijoittautuneella tuotantolaitteiden vastaanottajana olevalla yhtiöllä ei ole direktiivin 2008/9 perusteella oikeutta laitteiden hankinnasta Bulgariassa maksetun arvonlisäveron palautukseen, koska tuotantolaitteiden luovutukset ovat luonteeltaan liitännäisiä kyseisillä laitteilla valmistettujen työkappaleiden samalle yritykselle tehtyihin yhteisöluovutuksiin nähden. Ainoa ero tämän tapauksen tosiseikkoihin on se, että kyseisissä tapauksissa laitteiden omistusoikeuden siirrossa ei käytetty välittäjäyritystä. Niissä laitteet siirrettiin suoraan valmistajalta yhtiölle, joka jätti palautushakemuksen ja oli valmistettujen työkappaleiden vastaanottaja.
- 26 Noudatettaessa logiikkaa, jonka mukaan keinotekoisesti jaettuihin luovutuksiin on sovellettava yhtä ainoaa verotusjärjestelmää, tarkemmin sanottuna pääasialliseen suoritukseen sovellettavaa verotusjärjestelmää, sekä tuotantolaitteiden luovutukseen että laitteiden avulla valmistettujen komponenttien luovutuksiin sovelletaan nollaverokantaa. Tämän logiikan perusteella Brose Prievidzalla ei olisi oikeutta laitteiden luovutuksesta maksetun arvonlisäveron palautukseen direktiivin 2008/9 täytäntöön pannun säännöksen perusteella, kuten ensimmäisen asteen tuomioistuin on todennut.
- 27 Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen asiassa C-80/20 antamassa tuomiossa esitetty arvonlisäverodirektiivin tulkinta, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on epävarma siitä, onko tämä päätelmä nyt tarkasteltavassa tapauksessa tosiasiallisesti yhteensopiva unionin oikeuden kanssa. Edellä mainitun asian oikeudenkäynnissä oli kyse direktiivin 2008/9 mukaisesta oikeudesta tuotantolaitteiden luovutuksesta maksetun arvonlisäveron palautukseen, jota Ranskaan sijoittautunut vastaanottaja oli hakenut, koska hän oli myös Romaniassa arvonlisäverotusta varten rekisteröidyn ja sinne sijoittautuneen kyseisten laitteiden

luovuttajan valmistamien tavaroiden yhteisöluovutusten vastaanottaja. Samoin kuin nyt tarkasteltavassa tapauksessa, tuotantolaitteiden riidanalaisen luovutuksen kohde ei ollut poistunut luovuttajan jäsenvaltion alueelta ja tuotantolaitteilla valmistetut tavarat olivat yhteisöluovutusten kohteena.

- 28 Vaikka unionin tuomioistuimelle kyseisessä asiassa esitetyt ennakkoratkaisukysymykset ja niihin annetut vastaukset koskivat direktiivin 2008/9 mukaisen palautusoikeuden käyttämisen edellytyksiä, vaikuttaa siltä, ettei tätä oikeutta ole kyseenalaistettu nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa.
- 29 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin viittaa kassaatiovalittajan perusteltuun näkemykseen, jonka mukaan asioissa C-41/04, C-572/07 ja C-392/11 pääasioiden oikeudenkäynnit eroavat nyt esillä olevasta asiasta siltä osin kuin niissä liitännäisiksi suorituksiksi luokitellut luovutukset on toteutettu samojen osapuolten kesken. Tämä koskee myös pääasiaa asiassa C-80/20, jossa tuotantolaitteiden ja niiden avulla valmistettujen työkappaleiden valmistaja toimitti sekä laitteet että työkappaleet suoraan Romanian ulkopuolelle sijoittautuneelle henkilölle, joka vaati laitteiden hankintaan liittyvän arvonlisäveron palauttamista. Toisaalta samoin kuin nyt käsiteltävässä asiassa, myös asiassa C-425/06 oli kyse eri luovuttajista ja yhdestä luovutusten vastaanottajasta, mutta siinä luovutusten mahdollinen jakaminen osiin merkitsi verotuksellista väärinkäyttöä, kun taas nyt käsiteltävässä asiassa ei ole väitetty eikä osoitettu, että tällaista väärinkäyttöä olisi tapahtunut.
- 30 Näistä syistä ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin lykkää kassaatiovalituksen käsittelyä ja pyytää Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua.